

13. Žebrák Isachar

Žebrák starý Isachar
Pípl jen do chléva.
V jiném stavu lidičky
Si to nedala líbiti.
Nezamhouřila oka
Udřená choravá žena.
Spí si jako dřevo,
On si chrní, bože.
Vlňák si řečí
A vedle se kotlík vrtí.
Neokouněj slyšíš
Ramenatá mužská postavo
Vyndala tě, že, ty hvězdo.

14. Ticho hlasu

Pořádní lidé i žebrající holota,
starý Isachar pohoršen je lidských řečí,
kouká, tolik řečí od cizích lidí.
Ohlédne se však,
tesař, celou noc zticha byl,
nehnutě ležel, pozorně a napjatě naslouchal,
„Zima, bezmocné dříví nevzplane ohněm.“,
bezradně chlácholil se mužský.

15. V JINÉM STAVU

Pořádní lidé a takhle žebrotou,
bručel,
nějací tuláci a poběhlíci,
lidských řečí přetrhnutí,
v jiném stavu do chléva,
cizí lidé samou ochotou,
dali slámy habaděj,
churavá žena nezamhouřila oka,
tolik trápení a on vůbec nespál,
pozorně jako dřevo,
poslouchá ženské zasténání,
bude ZLE,
vrtí se,
smiluj se,
chrastí a praská kotlík s vodou,
na dvůr se pořádně ustrojil,
aby zamluvil tak ukazoval,
“koukej hvězda!”

16. Těhotná žebračka

Divím se ti,
žebrotou se zahazuješ.
Vždyť slyšels.
Zabručel starý pohoršeně.

V jiném stavu,
pro Krista pána.
Nějaké mladici,
domov neuděláme, vzdychla.

Uslyšela z poza roha
Ženské zasténání,
Dělej podej vlňák, plátýnka, praskání dřeva.
Rozkřikla se maminka.

17. Báseň

Paní Dinah a Šimonova žena
slyší holotu
Já se jim do toho míchat nebudu
Chtěly jen namítnout, že strčí hlavu do chléva
Kukuč slámy nadřenou
Tesař vzdychl
Život je trápení
Lekl se svého chrápání
Vykradl nový stan
Oblékl si vlňák a šel domů

18. Prosba

„Smiluj se“
Vzbudilo ho ženské zasténání
„Ach, panenke Marie“
Ston přerušil muži spaní
Proč on má tohle trápení
Proč on má tuhle svízel
Modlil se „Ach Bože smiluj se“
Žena se vedle něho vrtí
On opatrně našlapujíc
Nechtějíc přerušit
ženino spaní.

19. Temná noc

Divím se starostovi
Žebrotou je nepustila
Že se nestydí
Človče já nevím
Ať to slyší
pravila Dinah
Prokristapána!
Kdes nechal hlavu
Jen nějaký ošlapek mlčí
Mám tolik trápení
Panenke Maria!
vzdychla
A bylo ticho